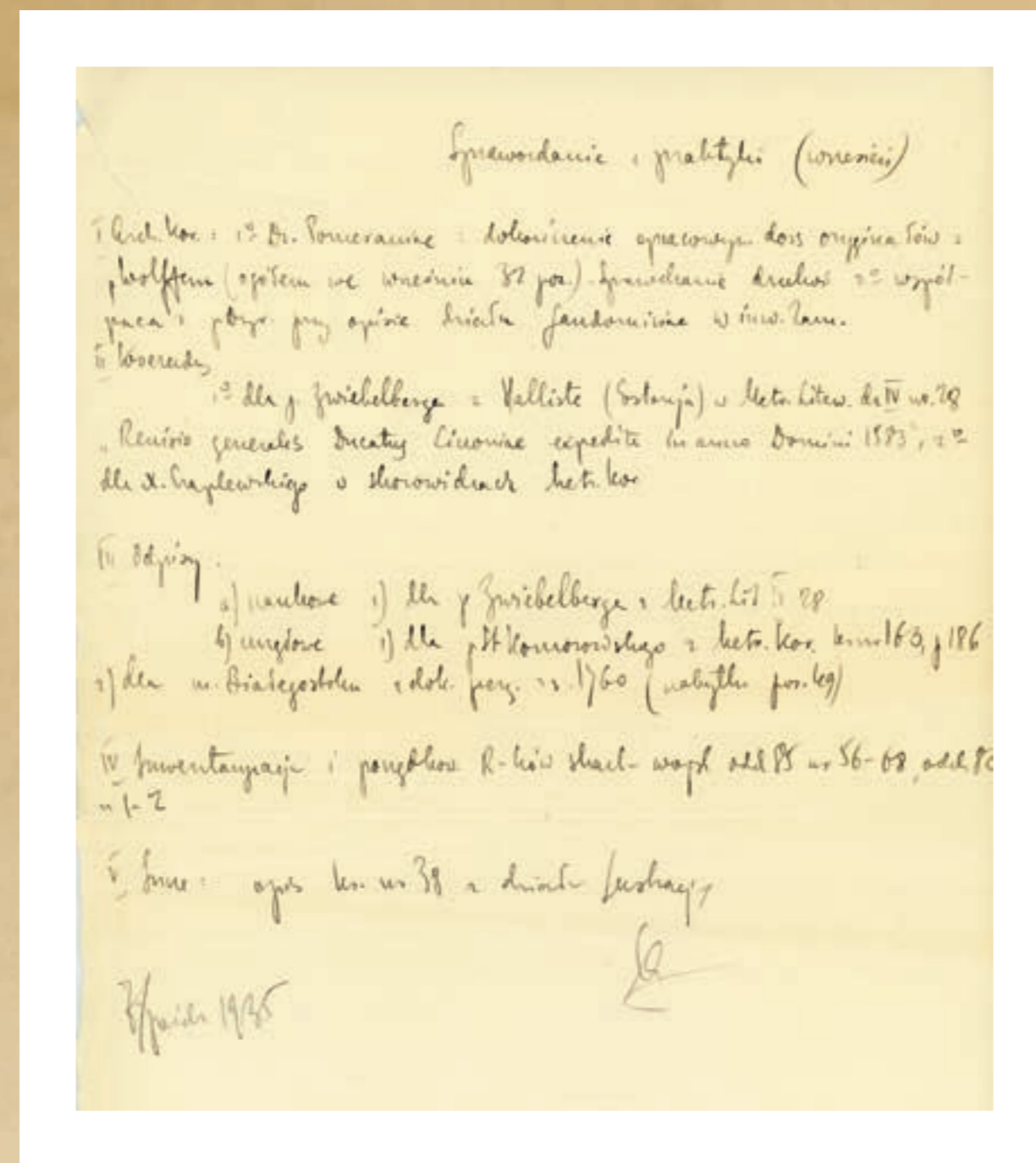
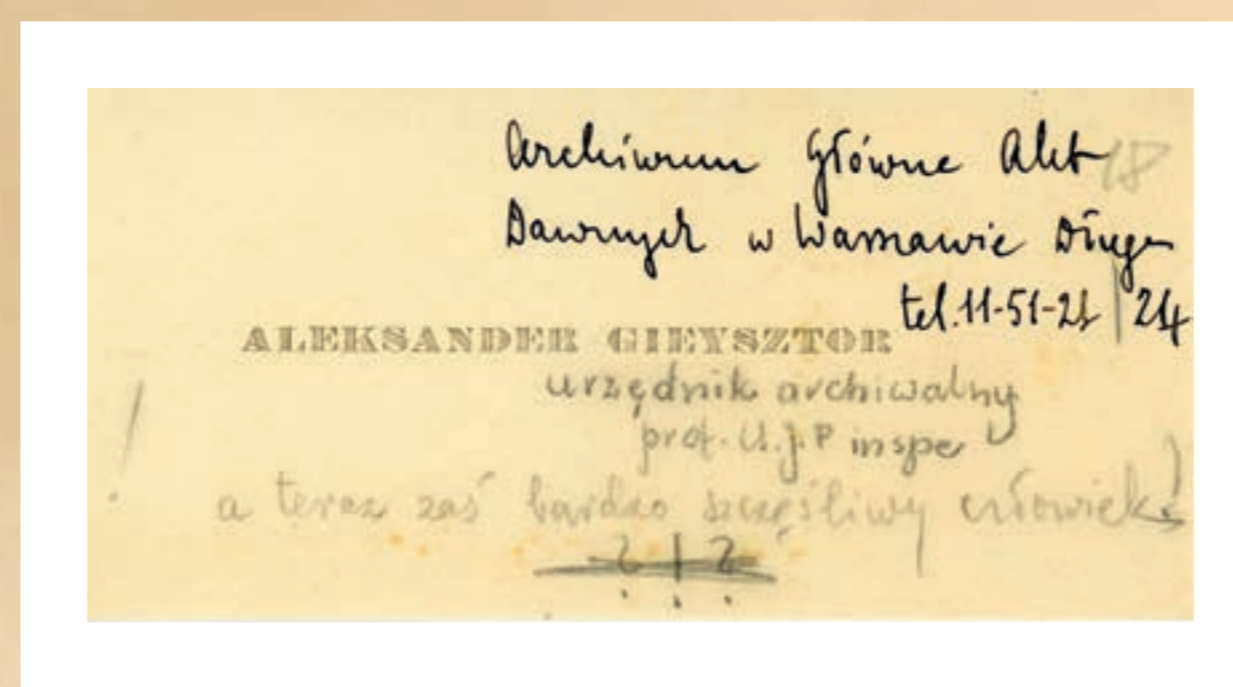

Odpis zaświadczenia o odbyciu przez Aleksandra Gieysztorę kursu archiwalnego w Archiwum Akt Dawnych w okresie od 22 października do 15 grudnia 1934 roku, 1939, Materiały Aleksandra Gieysztorę, APAN, III-352, j. 1101

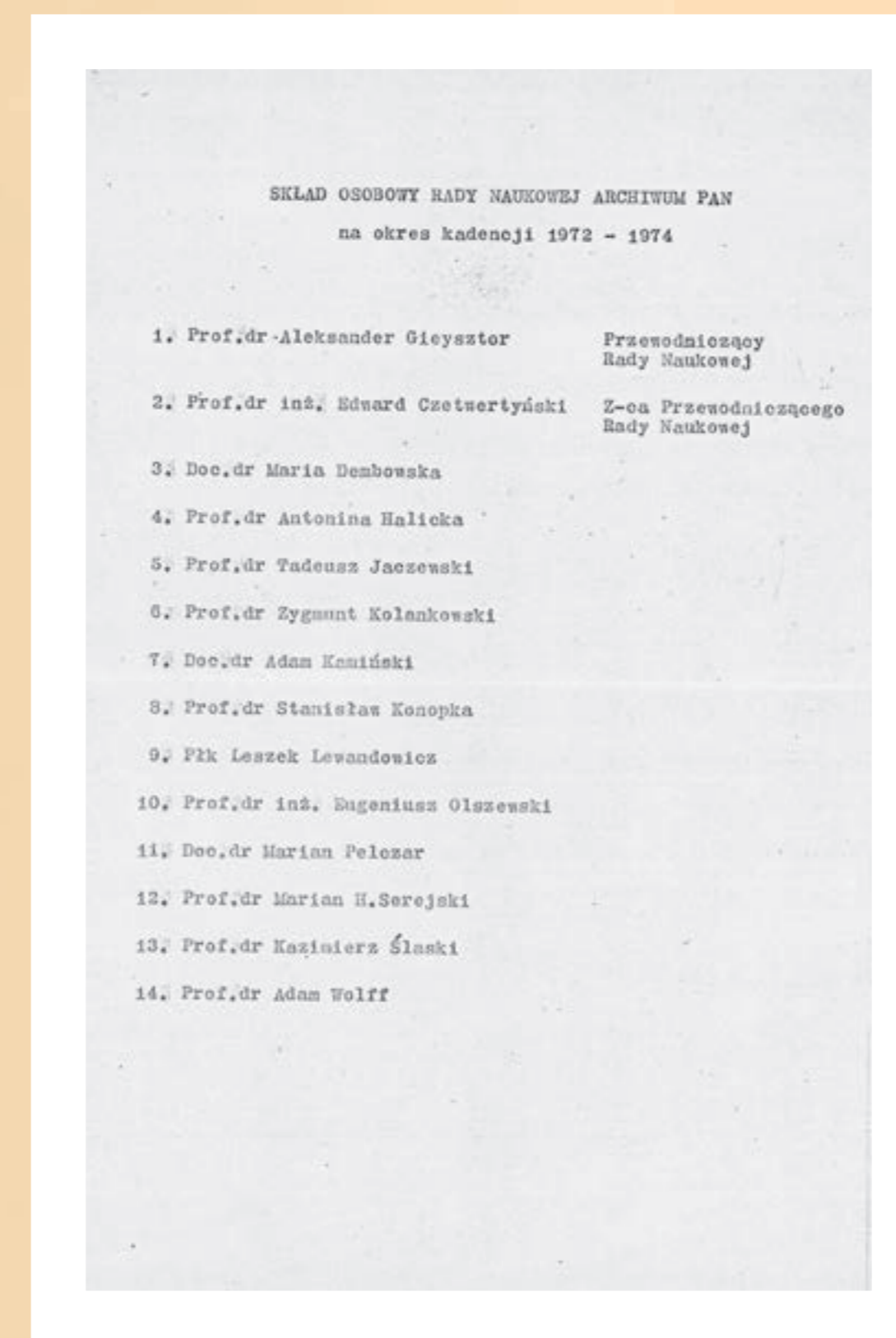

Sprawozdanie Aleksandra Gieysztorę z praktyki w Archiwum Akt Dawnych za wrzesień 1935 roku, 1935, Materiały Aleksandra Gieysztorę, APAN, III-352, j. 1101

W 1934 roku Aleksander Gieysztor ukończył kurs archiwalny, a w latach 1934-1937 korzystał ze stypendium archiwalnego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, odbywając praktykę w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie. Miał tam sposobność poznać wybitnych przedwojennych archiwistów — Józefa Siemieńskiego, Kazimierza Konarskiego, Jadwigę Karwasiańską, Aleksę Bachulską, Zygmunta Wdowiszewskiego.

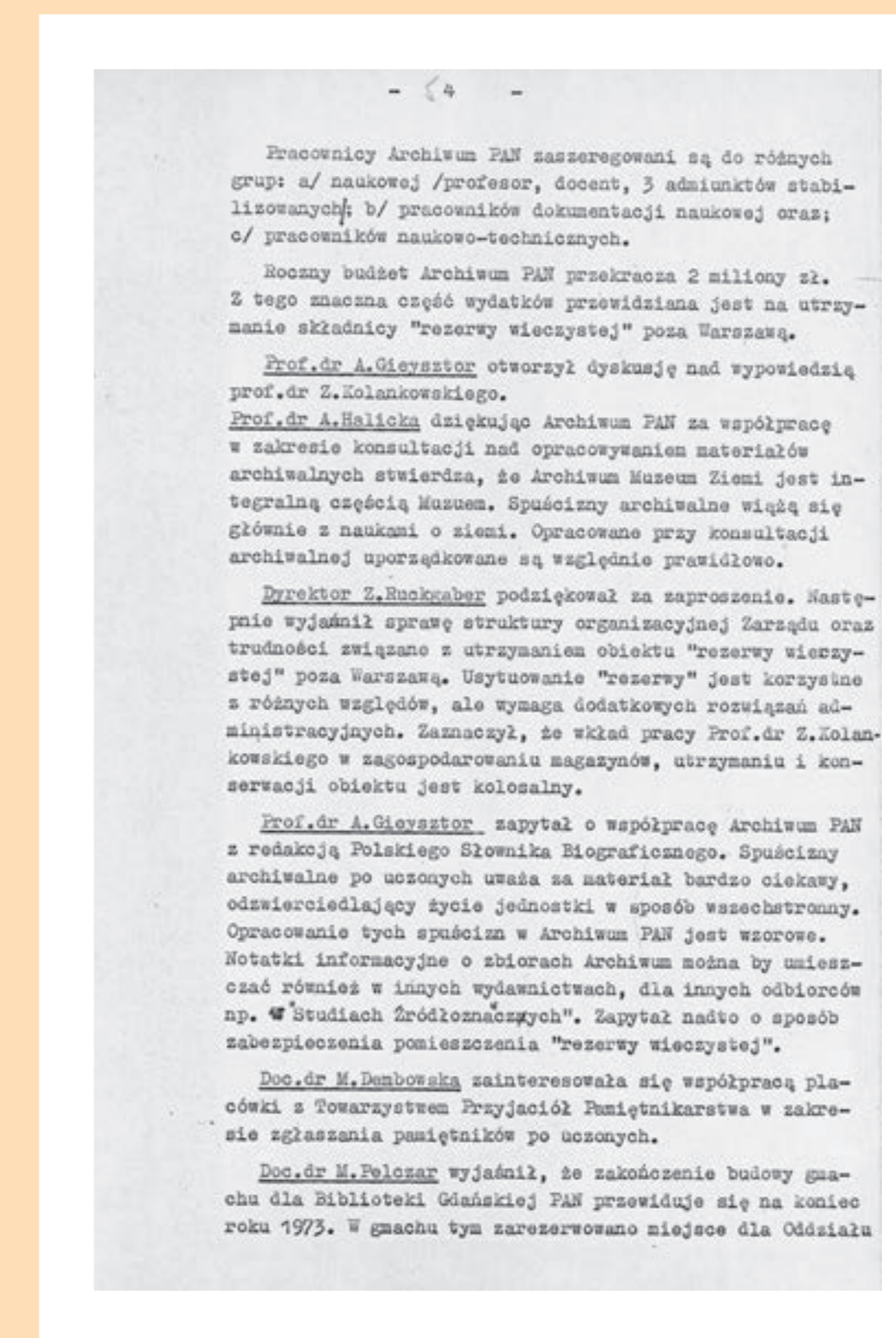

Wizytówka Aleksandra Gieysztorę, przed 1939, Materiały Aleksandra Gieysztorę, APAN, III-352, j. 1119

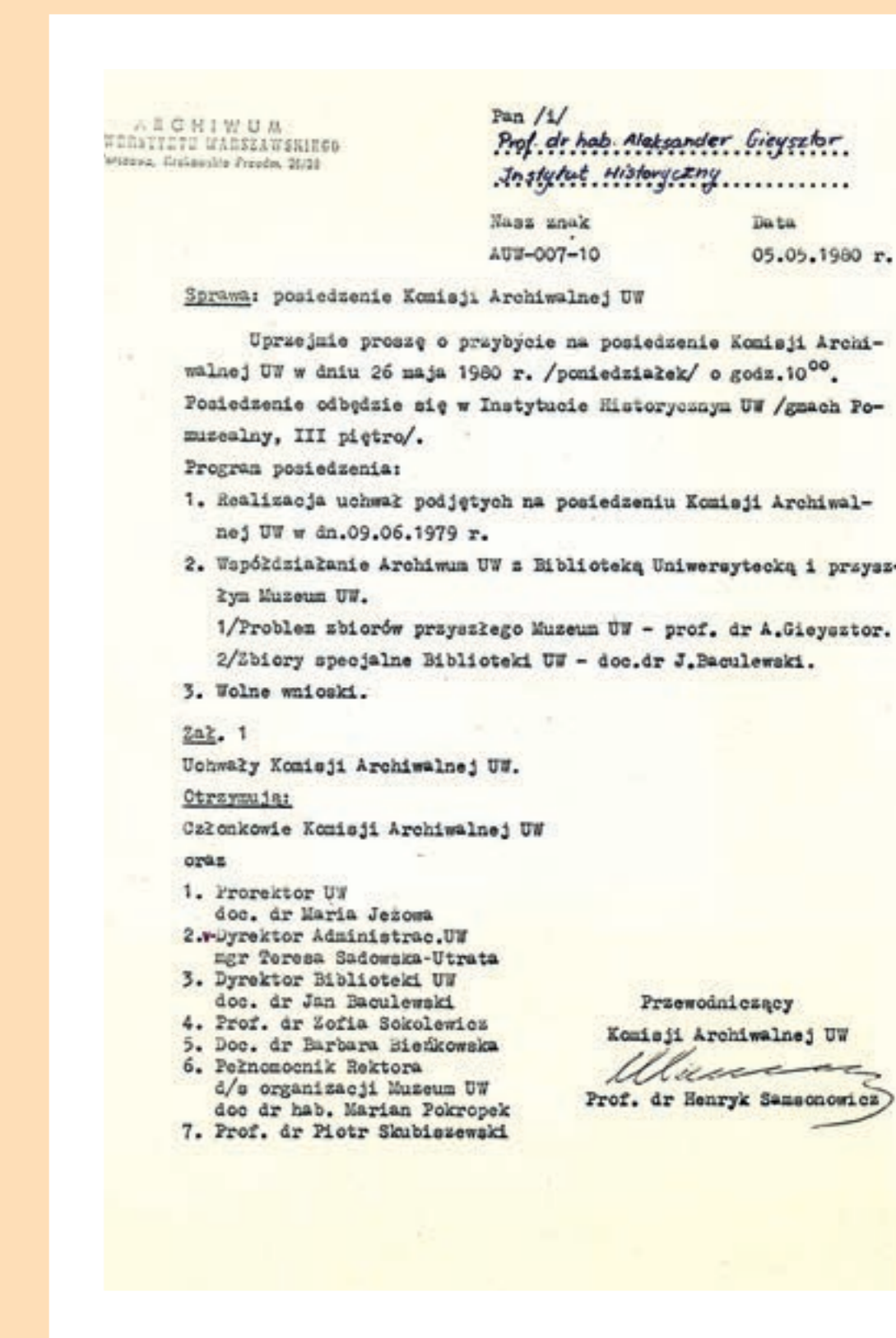

Skład osobowy Rady Naukowej Archiwum Polskiej Akademii Nauk, 1972, Materiały Aleksandra Gieysztorę, APAN, III-352, j. 687

Wiosną 1972 roku Aleksander Gieysztor objął funkcję przewodniczącego Rady Naukowej Archiwum Polskiej Akademii Nauk w kadencji 1972-1974, a w kadencji 1975-1977 pełnił funkcję jej członka.

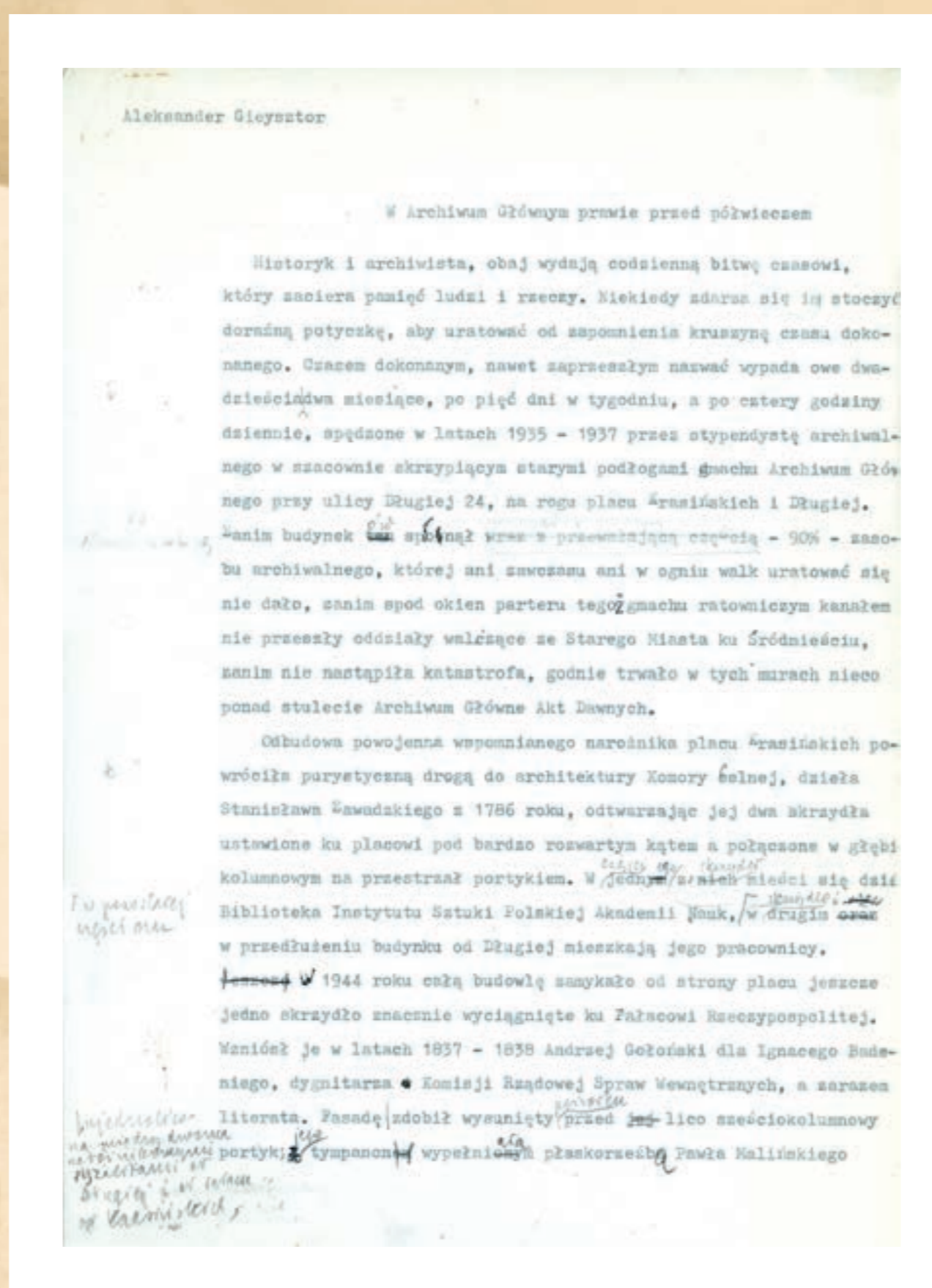
Fragment protokołu zebrania Rady Naukowej Archiwum Polskiej Akademii Nauk z 10 czerwca 1972 roku, w którym Aleksander Gieysztor mówi o rękopiśmiennych spuściznach polskich uczonych, 1972, Materiały Aleksandra Gieysztorę, APAN, III-352, j. 687

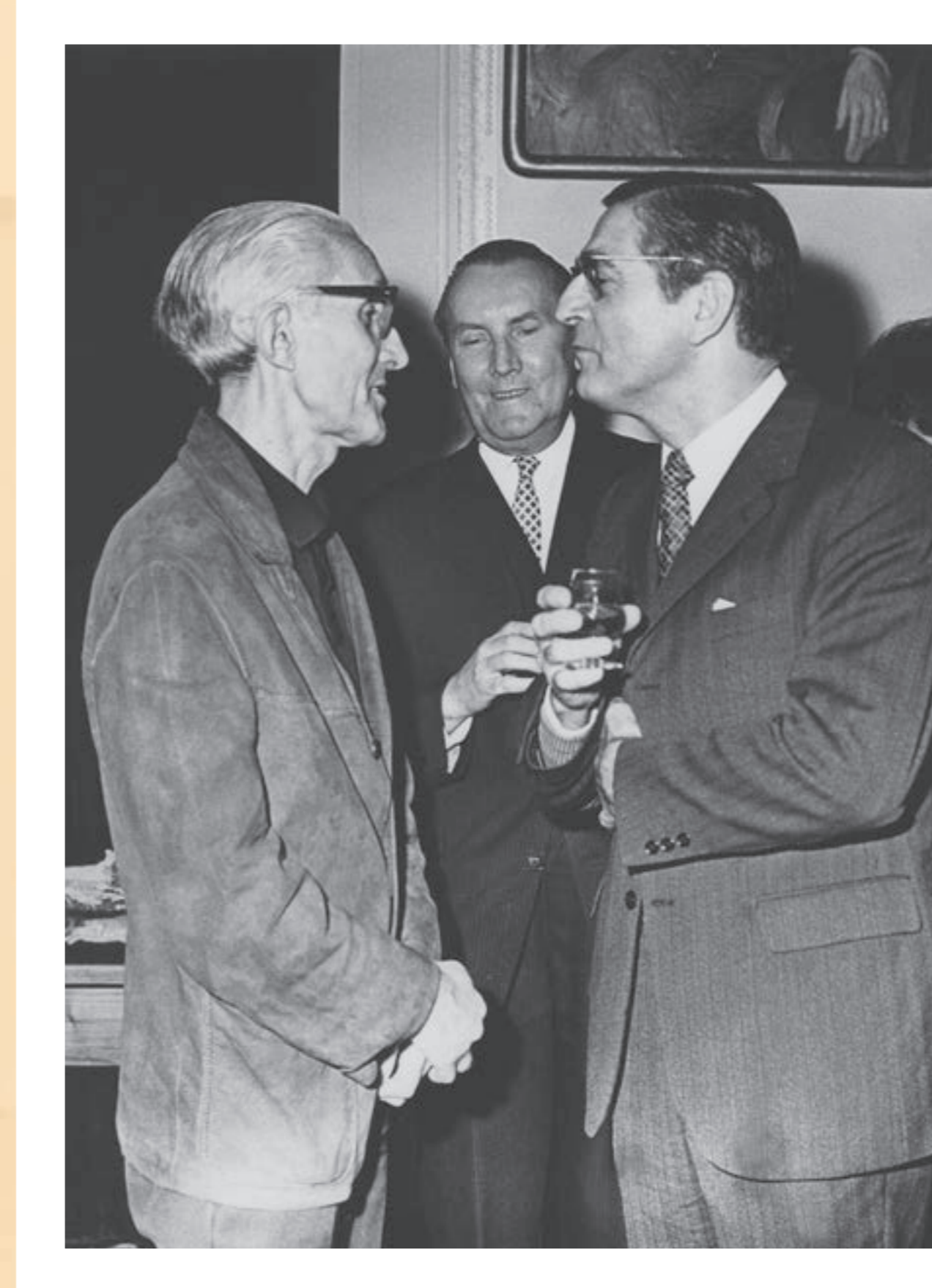
Zaproszenie dla Aleksandra Gieysztorę na posiedzenie Komisji Archiwalnej Uniwersytetu Warszawskiego, 1980, Materiały Aleksandra Gieysztorę, APAN, III-352, j. 584

Byłem i będę... o historyku, który tworzył historię Aleksander Gieysztor w archiwum

„Z niemalym zdumieniem odczytuję po latach trafem zachowane zaświadczenie z owej praktyki, datowane 9 lipca 1937 r. i podpisane przez dyrektora. O mnie tu mowa: «Brał udział w pracach archiwalnych wszystkich rodzajów, bieżących i zasadniczych, odpisywał dokumenty, opisywał rękopisy, robił kwerendy majątkowe, genealogiczne i naukowe, sporządzał wykazy archiwalne różnych rodzajów, brał udział w rozpoznawaniu archiwaliów i w głównych pracach archiwalno-naukowych dokonywanych przez Archiwum Główne (inventarze historyczne zespołów, rekonstrukcje średniowiecznych archiwów sądowych, inventarz archiwum osobistego z XIX w.)» [...] Jakże to było możliwe, zapyta niejeden czytelnik. Klucz powodzenia takiego dwuletniego przedsięwzięcia leżał w paru pokojach biurowych, zajmowanych przez dobrego wołą dyrektorską zespół archiwistów i archiwistek. Nie było ich wielu, raczej bardzo mało, pamięcią ogarniam razem tuż, za to prawie każde z nich było indywidualnością.”

Pierwsza karta artykułu wspomnieniowego Aleksandra Gieysztorę, 1987, Materiały Aleksandra Gieysztorę, APAN, III-352, j. 316

Jubileusz 20-lecia APAN; stoją od lewej: prof. Eugeniusz Olszewski, prof. Zygmunt Kolankowski, prof. Aleksander Gieysztor, 1974, APAN, ZF, X-95

Jubileusz 20-lecia APAN; stoją od lewej: prof. Aleksander Gieysztor, prof. Zygmunt Kolankowski, 1974, APAN, ZF, X-93

Otwarcie w Pałacu Staszica wystawy A genio lumen; stoją od lewej: dr Hanna Krajewska, prof. Aleksander Gieysztor, dr Robert Bielecki, Anna Podgórzak, 1997, APAN, ZF, XXXI-50

Otwarcie w Pałacu Staszica wystawy A genio lumen; stoją od lewej: prof. Aleksander Gieysztor, prof. Zdzisław Mikulski, 1997, APAN, ZF, XXXI-50

Otwarcie w Pałacu Staszica wystawy A genio lumen; stoją od lewej: prof. Aleksander Gieysztor, prof. Bolesław Górnicki, 1997, APAN, ZF, V-143

Prof. Aleksander Gieysztor podczas otwarcia w Pałacu Staszica wystawy A genio lumen, 1997, APAN, ZF, V-143